

Arresthuse ude i Landet og derfor er ganske særlig kyndig paa dette Omraade. Selvfølgelig ere de Herrer komme med en Kritik af Tegningerne, og disse ere omændede efter Ønskerne fra Fængselsvæsenets Side. Derefter have som sagt to bygningskyndige Mænd, som jeg anser for meget dygtige paa det paagældende Omraade, Ingeniør Hammerich og Murmester Rasmussen, set disse Tegninger og Tilbudene fra Murmester Andersen igennem, inden de bleve approberede, saa der har været Kontrol paa alle Omraader. Jeg synes ikke, man kan forlange mere. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) lægger en Del Vægt paa Ordet: *tilvejebringe* de nødvendige Tegninger. Tegningerne ere tilvejebragte paa en ganske naturlig Maade, idet den Arkitekt, der var antagen, allerede da Lovforslaget var under Behandling her i den høje Rigsdag, naturligvis har tilvejebragt dem. Han har tegnet dem, og saa har han indsendt dem til den Autoritet, han skulde sende dem til, Fængselsdirektoratet, og der ere de blevne nøje gennemgaaede og ændrede efter de Krav, Fængselsautoriteterne have ment burde stilles. Jeg ser egentlig ikke, hvad jeg skulde have gjort andet eller mere. Man vil maaske sige, at jeg skulde have taget en Overingeniør over Ingeniøren og en Overarkitekt over Arkitekten, men det synes jeg virkelig ikke, der var nogen Grund til. Jeg har gjort, hvad jeg mente var rigtigt: sparet, hvad jeg mente kunde spares, og hvor jeg kunde faa al sagkyndig Assistance uden at betale ekstra derfor, har jeg gjort det. Hvad angaar Ingeniørens Honorar for det af ham udførte specielle Arbejde, har jeg faaet Arkitekten til at slaa af i sit Honorar, for at jeg derigennem kunde faa Penge til at betale Ingeniøren.

Da det saa i Januar i Aar meddeles mig, at Fængselsdirektøren har Indvendinger at gøre mod Arkitekten, siger jeg straks, at jeg ønsker, at de Indvendinger, Direktøren kan fremsætte, fremsættes i Nærværelse af de to Mænd, der have vist Ministeriet den Velvillie at være Raadgivere paa dette Omraade, de Herrer Hammerich og Niels Rasmussen, og Direktøren fremsætter saa Indvendingerne overfor mig i de to Herrer Nærværelse. Da jeg ikke kan danne mig nogen bestemt Dom om Sagen efter den mundtlige Fremstilling, beder jeg begge de Herrer se paa Sagen for mig og udtaler endvidere Ønsket om, at den kongelige Bygningsinspektør kunde træde til som speciel sagkyndig

paa dette Omraade. Altsaa straks, da der kommer Indvendinger mig for Øre mod Arkitekten, anmoder jeg kongelig Bygningsinspektør Thorvald Jørgensen om sammen med de Herrer Hammerich og Rasmussen at undersøge, om Klagerne ere berettigede og saa vægtige, at Arkitekten bør fjernes fra det paagældende Bygningsforetagende. Efter at jeg har givet Sagen i disse tre Mænds Haand, har jeg naturligvis ganske roligt afventet de Udtalelser, som maatte fremkomme fra deres Side. Jeg synes ikke, jeg kunde tage Folk, der vare bedre egnede end de tre Herrer. De to Repræsentanter for Rigsdagen, der velvillig ville hjælpe mig under hele Arbejdet med Sagen, der have været med lige fra det Øjeblik, Lovforslaget blev forelagt og kende Forhandlingerne her paa Rigsdagen ud og ind, syntes mig bedst egnede til at se, om den Kritik, der var rejst mod Arkitekten, var berettiget eller ikke. Naar man saa hidkalder en saa anerkendt kongelig Bygningsinspektør som Thorvald Jørgensen til yderligere Assistance, synes jeg, den Sag er i de bedste Hænder. Derfor maa jeg naturligvis afvente en Udtalelse fra de Herrer, inden jeg i øvrigt kan udtale mig. Jeg har ikke kunnet sætte mig saa nøje ind i den Sag, at jeg er i Stand til det før. Som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) oplyste, er der produceret 200 maskinskrevne Sider fra begge Parter, saa det er overhovedet en Sag, der ikke lader sig behandle i Detailler i en Diskussion i det høje Ting. Naar det ærede Medlem derfor spørger mig, hvad jeg agter at foretage mod Arkitekt Nyebølle, om han skal afskediges eller ej, kan jeg kun svare, at jeg maa afvente det Raad, jeg faar fra de Herrer, i hvis Haand jeg har lagt Sagen. Naar man opholder sig ved, at jeg har vist Langmodighed ved at give Arkitekt Nyebølle en Frist af 7 Uger til at svare, maa jeg sige, at det har jeg ikke gjort. Saavel Indstillingen fra Fængselsdirektøren som Arkitekt Nyebølles Forsvarsskrift er rettet til Kommissionen, ikke til Ministeriet eller til mig, og den Tid, Arkitekt Nyebølle har brugt, er indrømmet ham af Kommissionen, ikke af mig. Jeg tror tværtimod, jeg har bedt Arkitekt Nyebølle fremskynde sit Svar saa meget som overhovedet muligt. Men naar man forlanger et Indlæg fra en Mand, bør man ogsaa give ham den Tid, der er nødvendig til at udarbejde det, for at det ikke skal siges, at han ikke har haft Tid til at udarbejde sit Forsvar. Fra det Øjeblik forlangte jeg ogsaa, at